

Soạn bài *Lầu Hoàng Hạc* - Ngữ văn lớp 10

Câu 1. Nhan đề bài thơ là *Lầu Hoàng Hạc* nhưng ngoài sự xác định vị trí của lầu Hoàng Hạc ở "nơi đây" toàn bài không nói gì về "lầu" cả. Vậy dụng ý của tác giả là gì?

Trả lời:

Nhan đề bài thơ là *Lầu Hoàng Hạc* nhưng ngoài sự xác định vị trí của lầu Hoàng Hạc ở "nơi đây", còn lại toàn bài không nói gì về "lầu" cả. Dụng ý mà nhà thơ muốn nói đến ở đây là chuyện quan hệ giữa "người xưa" với "người nay", giữa thời gian quá vãng và không gian mở rộng, giữa hư với thực, giữa cảnh với tình,...

Câu 2. Tất cả cảnh đều đẹp, tại sao khiến người buồn?

Trả lời:

Tất cả "cảnh"- cảnh xưa và nay, cảnh xa và gần, cảnh thực và hư,... cảnh nào cũng đẹp. Thế nhưng tất cả cảnh lại đều khiến người buồn (sử nhân sầu). Bởi dường như đối diện với cái đẹp hoàn mỹ của thiên nhiên, của nghệ thuật, của cuộc đời, của tình người... ta bỗng băng khuâng nhận ra hình như mình chưa thật vẹn toàn, hình như mình đang khuyết thiếu một điều gì đó giúp ta được tròn đầy. Phải chăng vì thế ta buồn vì chưa xứng đáng với những điều tốt đẹp hoàn mỹ ngoài kia.

Câu 3. Có người cho rằng có thể rút gọn bài thơ thành một câu "Tích nhân khứ ... sử (kim) nhân sầu". Lại có người cho rằng: "Bài thơ 56 chữ thì 55 chữ trước là bước chuẩn bị cho một chữ *sầu* đậu xuống, kết đọng trong tâm". Anh (chị) nhất trí với ý kiến nào? Vì sao?

Trả lời:

Quả đúng thực bài thơ có 56 chữ thì 55 chữ đều là bước "chuẩn bị" cho một chữ *sầu* "đậu" xuống, kết đọng trong tâm. Chữ *sầu* đến như là một sự tất yếu nhưng không phải nó cứ tự "rơi" xuống một cách vô duyên. Nó là kết quả của một quá trình soi ngắm, suy nghĩ, liên tưởng và tái tê trong lòng của con người. Con người cô đơn đứng giữa cái nơi mà vốn nổi tiếng với những lần li biệt thì dẫu thế nào cũng khó có thể vui. Không những thế, cảnh vật, không gian, thời gian,... và cả cái tình cảnh đặc biệt của nhà thơ nữa (khách li hương) càng không có cái lí gì ngăn được sự xuất hiện của chữ *sầu*. Chữ *sầu* trong câu thơ cuối không phải là một sự xuất hiện bất ngờ nhưng nó chính là giọt *sầu* làm cho cả bát *sầu* kia tràn ra tất cả và vương vấn muôn nơi.